

Sygn. akt III RC 149/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Marek Niemczyk

Protokolant sekr. sądowy Kamil Roliński

Po rozpoznaniu w dniu 2 marca 2016 r. w Toruniu.

przy udziale -

sprawy z powództwa: małoletnich J. L. (2) i J. L. (1) rodzeństwa L., działających przez matkę D. S.

przeciwko: T. L.

o: podwyższenie alimentów

1. podwyższa od pozwanego T. L. alimenty na rzecz mał. powodów J. L. (2) i J. L. (1) rodzeństwa L. z kwoty łącznej po 900 zł miesięcznie ustalonej ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Toruniu dnia 19.09.2014 r. w sprawie III RC (...) do kwoty: na małoletnią J. po 600 zł (sześćset) miesięcznie, na małoletniego J. L. (1) po 450 zł (czteryście pięćdziesiąt) miesięcznie tj. łącznie do kwoty po 1.050 zł (jeden tysiąc pięćdziesiąt) płatnej z góry do rąk matki mał. powodów D. S., poczynając od dnia 1 marca 2016 r. do dnia 15-tego każdego miesiąca,
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
3. zasądza od pozwanego T. L. na rzecz mał. powodów J. L. (2) i J. L. (1) rodzeństwa L. do rąk ich matki D. S. kwotę 270 (dwieście siedemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sprawie,
4. nakazuje pobrać od pozwanego T. L. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt) tytułem nieuiszczonej opłaty,
5. wyrokowi w pkt 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 149/15

UZASADNIENIE

D. S. działając w imieniu małoletnich J. L. (1) i J. L. (2) w dniu 5 lutego 2015r. wniosła pozew przeciwko T. L. domagając się – po sprecyzowaniu stanowiska w piśmie z dnia 24 lutego 2015 r. (k. 21) – m.in. podwyższenia alimentów na rzecz mał. J. L. (1) z kwoty po 500 zł miesięcznie do kwoty po 700 zł miesięcznie oraz alimentów na rzecz mał. J. L. (2) z kwoty po 400 zł miesięcznie do kwoty po 500 zł miesięcznie, tj. z łącznej kwoty 900 zł miesięcznie do kwoty 1100 zł miesięcznie, poczynając od dnia 1 stycznia 2015r. (k. 2-5).

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa podała, że małżeństwo rodziców małoletnich powodów zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w T.z dnia 22 października 2010r., sygn. akt I C (...), zaś od momentu ostatniego ustalenia obowiązku alimentacyjnego, mającego miejsce na podstawie ugody zawartej przed tut. Sądem w dniu 19 września 2014r. w sprawie o sygn. akt III RC (...), minęło już kilkanaście miesięcy i w znacznym stopniu zwiększyły się potrzeby małoletnich i jednocześnie wzrosły możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego ojca dzieci.

Podano, że pozwany od 2005r. mieszka i pracuje na terenie Finlandii. W chwili ostatniego orzekania o alimentach pozwany otrzymywał niższe wynagrodzenie (w wysokości 60%) w związku z przestojem w jego zakładzie pracy, natomiast obecnie pozwany otrzymuje już pełne wynagrodzenie. Jego wynagrodzenie jest dość wysokie, a nadto nie ma on na utrzymaniu żadnych innych małoletnich dzieci, co wiąże się z posiadaniem przez niego dostatecznych środków finansowych pozwalających na alimentowanie dzieci. Wskazano, że obecnie małoletnia J. L. (2) uczęszcza do II klasy Gimnazjum, zaś małoletni J. L. (1) – do IV klasy Szkoły Podstawowej. Średni miesięczny koszt utrzymania nastoletniej córki matka wyceniła na kwotę ok. 2173,49 zł, zaś syna w wieku szkolnym – na kwotę ok. 2095,04 zł. Podano nadto, że dzieci biorą udział w zajęciach pozaszkolnych, co wiąże się z dodatkowymi kosztami rzędu 50 zł miesięcznie. Małoletni chcieliby również jeździć na szkolne wycieczki oraz obozy, których koszt wynosi ok. 600 zł. Wraz z wiekiem wzrosły ich potrzeby związane z zakupem podręczników i innych materiałów edukacyjnych. Podano, że niedługo mał. J. L. (2) ukończy edukację w Gimnazjum, co będzie się wiązało z ponoszeniem dodatkowych kosztów związanych z przygotowaniem dziewczynki do egzaminu końcowego. Podano, że matka małoletnich ma o wiele mniejsze możliwości zarobkowe i majątkowe niż ojciec dzieci, albowiem m.in. w okresie od lipca do grudnia 2014r. zarabiała średnio 1309 zł netto miesięcznie. Powyższe uzasadnia zdaniem matki małoletnich niniejsze powództwo.

W odpowiedzi na pozew z dnia 20 maja 2015r. pozwany T. L. wniósł o oddalenie powództwa (k. 27-30).

W uzasadnieniu podano, że w toku poprzedniej sprawy alimentacyjnej sygn. akt III RC (...) pozwany przedłożył dokumenty odzwierciedlające jego ówczesną sytuację materialną. Od czasu zawarcia ugody w przedmiotowej sprawie sytuacja materialna pozwanego jednak pogorszyła się. Pozwany mimo podjęcia zatrudnienia płaci obecnie wyższe podatki, co zmniejsza wysokość otrzymywanego przez niego wynagrodzenia w kwocie netto, które obecnie wynosi ok. 1500 Euro miesięcznie. Pozwany pracuje na cały etat i nie ma możliwości podjęcia dodatkowego zatrudnienia. Oprócz alimentów na rzecz małoletnich powodów, które wynosi obecnie ok. 220 Euro miesięcznie pozwany ponosi również koszty własnego utrzymania w łącznej kwocie 1.072 Euro miesięcznie. Średnio 2-3 razy w roku pozwany odwiedza dzieci w Polsce, co wiąże się z każdorazowym wydatkiem rzędu 2000 zł. Nadto, poza alimentami dodatkowo kupuje dzieciom odzież i obuwie oraz prezenty – córka dostała telefon, a syn – rower. Pozwany podróżuje do pracy rowerem by zmniejszać własne koszty utrzymania. Zrezygnował również z wszelkich atrakcji. Mimo tego, po poniesieniu wszystkich powyższych wydatków pozwanemu pozostaje niewielka kwota na zaspokojenie własnych podstawowych potrzeb życiowych. Pozwany podniósł, że zestawienie wydatków przedstawione przez matkę dzieci jest jedynie hipotetyczne, oraz, że obecnie prowadzi ona wspólne gospodarstwo domowe z nowym mężem, który winien dokładać się do wszelkich wspólnych wydatków. W ocenie pozwanego, żądanie strony powodowej nie zasługuje na uwzględnienie albowiem nie nastąpiło ani pogorszenie sytuacji bytowej małoletnich, ani polepszenie sytuacji materialnej pozwanego.

Na kolejnych terminach rozprawy oraz w kolejnych pismach procesowych strony podtrzymały swoje stanowiska.

W toku postępowania były składane propozycje ugodowe, jednakże ostatecznie do zawarcia ugody nie doszło.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni: J. L. (2) urodzona w dniu (...) i J. L. (1) urodzony dnia (...) są dziećmi D. S. oraz T. L..

/okoliczność bezsporna, a nadto dowód:

odpis skrócony aktu urodzenia mał. J. L. (2) k. 10

odpis skrócony aktu urodzenia mał. J. L. (1) k. 11/

Wyrokiem z dnia 22 października 2010r., sygn. akt I C (...), Sąd Okręgowy w T. rozwiązał małżeństwo D. S. oraz T. L. przez rozwód. W punkcie IV wyroku T. L. został obciążony obowiązkiem alimentacyjnym wobec małoletnich w ten sposób, że na rzecz mał. J. L. (2) Sąd zasądził od pozwanego kwotę po 450 zł miesięcznie, zaś na rzecz mał. J. L. (1) –

kwotę po 350 zł miesięcznie, tj. łącznie kwotę po 800 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki małoletnich D. S., płatne do dnia 15-tego każdego miesiąca z góry, poczynając od dnia uprawomocnienia się wyroku.

/okoliczność bezsporna, a nadto dowód:

wyrok SO w T., sygn. akt I C (...), k. 13 /

Na podstawie ugody zawartej przed tut. Sądem w dniu 19 września 2014r. w sprawie o sygn. akt III RC (...) - w miejsce alimentów w kwocie łącznej po 800 zł m-cznie ustalonych wyrokiem Sadu Okręgowego w T.z dnia 22.10.2010 r. w sprawie IC (...) - T. L. został zobowiązany do płacenia na rzecz mał. J. L. (2) i J. L. (1) rodzeństwa L. alimentów w kwotach: na mał. J. po 500 zł miesięcznie, na mał. J. L. (1) po 400 zł miesięcznie, tj. łącznie kwotę po 900 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki mał. D. S., począwszy od dnia 1.09.2014r. do dnia 15-tego każdego miesiąca z góry.

/okoliczność bezsporna, a nadto dowód:

akta III RC (...) - protokół zawarcia ugody k. 66/

M.. J. L. (2) miała wówczas 14 lat, zaś mał. J. L. (1) – 10 lat. J. L. (2) uczęszczała do II klasy Gimnazjum, zaś J. L. (1) kontynuował naukę w klasie III Szkoły Podstawowej. Średni miesięczny koszt utrzymania nastoletniej córki matka wyceniła wówczas na kwotę ok. 2173,49 zł, zaś syna w wieku szkolnym – na kwotę ok. 2095,04 zł. Nadto, dzieci brały udział w zajęciach dodatkowych, co wiązało się z dodatkowymi kosztami rzędu 50 zł miesięcznie. M.. J. L. (1) był wówczas czynnym i aktywnym zawodnikiem klubu sekcji piłki nożnej – opłaty w okresie letnim wynosiły 40 zł miesięcznie, zaś w okresie letnim – 70 zł miesięcznie. Dzieci jeździły także na szkolne wycieczki oraz obozy, których koszt wynosił ok. 600 zł. Małoletni J. L. (1) przyjmował leki zapisane przez psychiatrę w związku ze stwierdzoną chorobą (...), co wiązało się z dodatkowymi kosztami w kwocie ok. 20 zł miesięcznie. Oprócz alimentów, ojciec kupował dzieciom odzież, obuwie i prezenty – podarował im telefony i ponosił koszty ich użytkowania, synowi kupił rower oraz kurtkę, kupił dzieciom także laptop i grę PlayStation. W trakcie realizowanych kontaktów z dziećmi ponosił pełne koszty ich wyżywienia, zapewniał im dodatkowe atrakcje i rozrywki na własny koszt.

Matka małoletnich D. S. była wówczas sprzedawcą w Cukierni (...) z wynagrodzeniem w wysokości średnio 1311,85 zł za okres od listopada 2013r. do sierpnia 2014r. W okresie od marca do sierpnia 2014r. z Urzędu Gminy w Ł. pobrała zasiłek rodzinny na dzieci w łącznej wysokości 369 zł, przy czym obejmował on również świadczenia na mał. M. S. (1), urodzoną w (...)r., pochodzącą z nowego związku małżeńskiego D. S. z M. S. (2). Mąż matki małoletnich pracował wówczas jako elektryk z wynagrodzeniem ok. 1500-2000 zł miesięcznie. Małżonkowie najmowali mieszkanie w T. przy ul. (...). Czynnysz wraz z opłatami wynosił łącznie 900 zł miesięcznie. Mieszkanie było ogrzewane za pomocą pieca opałowego. Byli właścicielami samochodu H.. Jeździli na wakacje z jej dziećmi na ok. 3-7 dni. Matka małoletnich miała obciążenia komornicze związane z nieuregulowaniem składek ZUS w związku z wcześniejszym prowadzeniem działalności gospodarczej, którą z powodu trudnego rynku pracy zmuszona była zakończyć. Samodzielnie bez konsultacji z T. L. zaciągnęła wówczas także kredyty, których nie była w stanie spłacać.

T. L. mieszkał wówczas i pracował na terenie Finlandii w charakterze spawacza w firmie (...). Zarabiał 1600 Euro miesięcznie. W okresie od września 2014r. Zakład ten miał 2-miesięczny przestój związany z przyczynami ekonomicznymi związanymi z produkcją, w związku z czym pracownicy, w tym również i T. L., otrzymywali kwotę ok. 950 Euro tj. 65% dotychczasowej wysokości wynagrodzenia. Nadto, T. L. zmuszony był wówczas pozostawać na urlopie związanym z przestojem, co prawnie uniemożliwiało mu podjęcie innej dodatkowej pracy na terenie Finlandii. Przyjeżdżał wówczas ok. 2-3 razy do dzieci do Polski, przy czym każdorazowa podróż do Polski wiązała się z kosztem przejazdu w kwocie 624 Euro. Na miesięczne koszty utrzymania pozwanego w łącznej kwocie ok. 819 € składały się wydatki m.in. na : czynsz - 282 €, światło - 30-40 € za dwa miesiące, Internet - 29 €, woda - 32 €, TV – 20 €, telefon – 20 €, paliwo – 40-50 €, do tego dochodził zakup wyżywienia – 150-200 € i ubrań – 80-100 €, chemia i kosmetyki – 25 €, fryzjer – 20 €, siłownia - 21 €. Dojeżdżał do pracy samochodem, na któryłożył następujące opłaty: Autocasco

w wysokości 700 € rocznie oraz ubezpieczenie w wysokości 400 €. Miał dwa kredyty - raty kredytów wynosiły ok. 300 €. Podatek roczny wynosił 313,90 €.

/dowód:

zeznania powoda

akta III RC (...) k. 2-73/

Obecnie małoletnia J. L. (2) ma 15,5 roku i uczęszcza do III klasy Gimnazjum, zaś małoletni J. L. (1) ma 11,5 roku i uczęszcza do V klasy Szkoły Podstawowej.

Łączny koszt utrzymania obojga małoletnich dzieci wynosi ok. 2000 zł miesięcznie.

J. L. (2) w tym roku kończy Gimnazjum, co wiąże się z egzaminem końcowym, w związku z czym pobiera korepetycje z matematyki (2 h w miesiącu za 60 zł) i chemii (1 h w miesiącu za 40 zł), których łączny koszt wynosi 100 zł. Będzie też korzystać z korepetycji z historii. Dziewczynka ma uzdolnienia artystyczne i chciałaby uczęszczać do szkoły średniej teatralnej z internatem w G., co wiązałoby się z kosztami za wyżywienie rzędu 420-430 zł miesięcznie. Ojciec dziecka będzie w miarę swoich możliwości łożył na te wydatki. Chciałaby uczęszczać na zajęcia taneczne – koszt wynosiłby ok. 100 zł miesięcznie. J. L. (2) jest dzieckiem chorowitym, ma kłopoty zdrowotne ze strunami głosowymi. Choruje w zasadzie w każdym miesiącu. Ostatnio dziecko przyjęło szczepionkę za ok. 100 zł.

J. L. (1) ma stwierdzone (...). Ma problemy z koncentracją. Dziecko od 2 lat przyjmuje leki za 18 zł miesięcznie. Wizyta u psychiatry jest raz na rok. Chłopiec od 2 lat uczęszcza na zajęcia z piłki nożnej w klubie (...). Przez okres zimowy składka wynosi 70 zł, a w okresie letnim – 40 zł.

Ojciec, jak przyjeżdża do Polski odwiedzić dzieci, to zawsze kupuje im prezenty, odzież i obuwie. Ostatnio kupił J. L. (1) słuchawki, dresy, kurtkę, bluzę, czapkę, buty i koszulkę Messiego, zaś J. L. (2) kupił nowy telefon na kartę za cenę 700 zł oraz przekazał jej dodatkowo kwotę 100 zł. Nadto, w okresie ferii zimowych 2016r. przekazał powodowi dodatkową kwotę po 150 zł na każde dziecko. Na urodziny pozwany przysyła dzieciom po 100 zł. Na Ś. również przekazuje im pieniądze, o ile nie przyjeżdża do Polski. Ojciec zawsze stara się dowiedzieć od dzieci, czego dodatkowo potrzebują.

T. L. ma dobry kontakt z J. L. (1), natomiast słabszy z J. L. (2). Poza odwiedzinami, kontakt odbywa się telefonicznie lub przez S.. Ostatnio J. L. (2) nie chce przyjmować prezentów od ojca, ani odbierać od niego telefonów.

Małoletni nie mają majątku, z którego mogliby się samodzielnie utrzymać.

Nie ma żadnych niezaspokojonych potrzeb dzieci przed wniesieniem pozwu.

/Dowód:

Zaświadczenie Szkoły Podstawowej k. 7

Zaświadczenie Gimnazjum k. 8

Historia konta bankowego pozwanego k. 35-48

Zeznania świadka M. S. k. 126-129

Historia choroby dziecka k. 137-147

Przykładowe zestawienie kosztów utrzymania dzieci k. 148-150

rachunki k. 151-169

Zeznania matki powodów k. 202-205

Zeznania pozwanego k. 205-208/

Obecnie D. S. ma 36 lat. Nadal pracuje jako sprzedawca w Cukierni (...) w B.. Roczny dochód netto matki mał. powodów w 2014r. wynosił 21.522,77 zł, zaś średni miesięczny dochód wynosił 1793,56 zł. W dalszym ciągu jednak D. S. ma obciążenia związane z egzekucją należności przysługujących ZUS w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej, stąd miesięcznie na rękę w okresie od stycznia do sierpnia 2015r., po potrąceniach komorniczych, otrzymywała średnio 1230 zł netto, zaś obecnie otrzymuje wynagrodzenie w kwocie ok. 1700 zł netto. Zadłużenie obecnie wynosi 25000 zł.

D. S. wraz z mężem M. S. (2) i trojgiem dziećmi, w tym pozostającą na utrzymaniu małżonków mał. M. S. (1), nadal mieszkają w najętym mieszkaniu w T. przy ul. (...). Razem z rodziną mieszka również na piętrze brat męża D. W. S., który utrzymuje się z renty w wysokości 1859,68 zł miesięcznie i dokłada się do utrzymania mieszkania w 1/6 części.

Małżonek D. S. oraz jego brat są współwłaścicielami mieszkania w O., jednak nie jest ono obecnie nikomu wynajęte, ponieważ trzeba wykonać w nim remont. Ostatnia umowa najmu z czynszem w wysokości 500 zł została rozwiązana z dniem 31 lipca 2015r.

Matka małoletnich powodów nie ma żadnego majątku, ani oszczędności.

Jej mąż do grudnia 2015r. pracował dorywczo jako elektryk z wynagrodzeniem ok. 1000 zł netto, będąc jednocześnie zarejestrowanym jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku, natomiast od stycznia 2016r. prowadzi własną działalność gospodarczą i jest w stanie osiągać miesięczne dochody w zbliżonej wysokości, przy równoczesnym uiszczaniu podatków i składek ZUSowskich.

Małżonkowie są właścicielami dwóch samochodów, w tym samochodu C. (...).

Miesięczne wydatki, poza lożeniem na utrzymanie dzieci, wynoszą ok. 2000 zł, a obejmują m.in. : telefon – 30 zł, czynsz – 600 zł, prąd – 150 zł, woda – 30 zł. Nadto małżonkowie ponoszą również opłaty za przedszkole mał. M. S. (1) – 250 zł i koszty utrzymania samochodów – 200-300 zł.

Pomaga im finansowo rodzina.

Raz w roku wyjeżdżają z dziećmi na wakacje – przeznaczają na to środki ze zwrotu podatku.

Matka małoletnich powodów zamierza ubiegać się o przyznanie jej świadczenia na dzieci w ramach programu „Rodzina 500 plus”.

/Dowód:

Zaświadczenie o dochodach matki powodów k. 9,89,121-122, 136

Zeznanie PIT 37 i PIT o k. 82-86

Zaświadczenie z PUP odn. M. S. k.87

Zaświadczenie z ZUS odn. W. S. k. 88-88v.

Umowa najmu lokalu k. 90-90v.

P.. zawarcia um. ubezp. samochodu k. 91-92v.

Wypowiedzenie umowy najmu k. 117

Umowa z przedszkolem k. 119-120

Dowód opłaty k. 118

Zeznania świadka M. S. k. 126-129

rachunki k. 151-169

Zeznania matki powodów k. 202-205/

Obecnie pozwany T. L. ma 38 lat. Nadal mieszka i pracuje na terenie Finlandii w charakterze spawacza w firmie (...). Aktualnie Zakład Pracy pozwanego nie pozostaje w przestoju i T. L. zarabia pełne wynagrodzenie w wysokości 1500-1600 Euro. W 2014r. miał dodatkowe pieniądze z nadgodzin i dlatego jego średnie miesięczne wynagrodzenie do czerwca wynosiło 1662,69 euro. W okresie od grudnia 2014r. do maja 2015r. wynosiło 1975 Euro, obecnie znów wynosi ok. 1600 Euro. Nie ma innych dochodów. Nie ma możliwości podjęcia dodatkowej dorywczej pracy na czarno, albowiem system prawa fińskiego tego zabrania.

T. L. nie rozważa wyjazdu w celach zarobkowych do innego kraju, ponieważ dobrze zna język fiński, ma zaufanie pracodawcy i stabilizację finansową.

Miesięczne koszty utrzymania pozwanego wynoszą 1.072 Euro i obejmują wydatki m.in. na: czynsz, OC i AC samochodu, podatek za samochód, wyżywienie, odzież, paliwo, internet, wodę, prąd, chemię gospodarczą, siłownię, fryzjera, telefon, zobowiązania kredytowe. W rozliczeniu miesięcznym raty kredytów wynoszą 150,67 Euro i 148,29 Euro. Saldo kredytów wynosi odpowiednio 3290,13 Euro i 2276 Euro. Umowy kredytowe obowiązują do września 2017 r. W rozliczeniu rocznym podatek za samochód w wynosi 313,9 Euro. W rozliczeniu rocznym AC i OC za samochód wynosi 680 Euro. Obecnie T. L. poszukuje innego tańszego ubezpieczyciela.

Pozostaje w nieformalnym związku, jednak nie mieszka ze swoją partnerką.

Poza małoletnimi powodami, T. L. nie ma innych dzieci na utrzymaniu.

Poza tym, T. L. nie ma innych długów, ani pożyczek. Nie ma żadnego majątku, ani oszczędności.

/Dowód:

Zaświadcz. o dochodach pozwanego wraz z tłumaczeniem k. 33-34, 101-104,

Historia konta bankowego pozwanego k. 35-48

Zaświadczenie z banku odn. kredytów wraz z tłumaczeniem k. 49-50

Zaświadczenie z urz. bezp. komunik. wraz z tłumaczeniem k. 51-52

Rachunki i rozliczenia wraz z tłumaczeniem k. 53-67

Zeznania pozwanego k. 205-208/

Sąd zważył co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych przez strony w niniejszej sprawie, jak i w trakcie sprawy alimentacyjnej III RC (...), a nadto na podstawie zeznań świadka M. S., a uzupełniająco w oparciu o zeznania stron.

Sąd przyjął za wiarygodne dowody w postaci dokumentów złożonych do akt sprawy, albowiem nie było podstaw do ich podważenia, gdyż żadna ze stron skutecznie nie kwestionowała ich autentyczności, i których wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd przyznał również walor wiarygodności zeznaniom świadka M. S. przesłuchanego na okoliczność ponoszonych kosztów utrzymania mał. powodów, sytuacji majątkowo - finansowej małżonków S., a także zasad, w oparciu, o które prowadzą gospodarstwo domowe, w tym osób będących na ich utrzymaniu, albowiem były one logiczne, dokładne i rzeczowe. Ponadto były one wewnętrznie spójne i zbieżne z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie. Sąd nie znalazł podstaw, aby nie dać wiary zeznaniom tego świadka, albowiem nie miał on powodów, aby odpowiadać na pytania zawarte w tezie dowodowej niezgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie zeznań stron w zakresie ich aktualnej sytuacji materialnej, zdrowotnej, oraz możliwości zarobkowych i usprawiedliwionych potrzeb, przyznając im walor wiarygodności w tej części, w jakiej znalazły one potwierdzenie w złożonych przez strony dokumentach.

Na miano wiarygodnych nie zasługiwały zeznania pozwanego w tej ich części, która dotyczyła nieposiadania przez pozwanego możliwości zarobkowych pozwalających na płacenie alimentów w łącznej kwocie po 1050 zł miesięcznie, tj. podwyższonej o 150 zł.

W pozostałym zakresie Sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom stron, ponieważ były one spójne i logiczne oraz znalazły potwierdzenie w złożonych przez strony dokumentach.

Na mocy z art. 230 kpc uznano za bezsporne okoliczności faktyczne przytoczone w ramach informacyjnego wysłuchania stron, zawarte w pozwie i w innych pismach procesowych którym strona przeciwna nie zaprzeczyła, gdyż nie budziły wątpliwości co do zgodności z prawdziwym stanem rzeczy i znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale procesowym zgromadzonym w sprawie.

Zgodnie z przepisami art. 128, 129, 133 § 1 oraz art. 135 kro kwota alimentów należnych dziecku, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, a nie posiada majątku przynoszącego dochód, zależy od usprawiedliwionych potrzeb dziecka oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości każdego z jego rodziców, albowiem obowiązek alimentacyjny spoczywa w odpowiednich częściach na obojgu rodzicach, stosownie do ich aktualnych możliwości finansowych.

Zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokojone, wyznacza treść art. 96 kro, według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka. Rodzice są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Usprawiedliwione potrzeby dziecka powinny być zatem oceniane w pierwszej kolejności na podstawie wieku, miejsca pobytu dziecka, jego środowiska oraz całego szeregu okoliczności każdego konkretnego wypadku.

Oznacza to, że zobowiązany, który w minimalnym zakresie ponosi osobiste starania o wychowanie dziecka powinien ponosić odpowiednią część wszystkich wydatków związanych z utrzymaniem dziecka w postaci m.in.: zakupu wyżywienia, ubioru, leków, materiałów naukowych oraz innych wydatków niezbędnych do jego prawidłowego i normalnego funkcjonowania w zależności od wieku dziecka.

Zgodnie z art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, bez względu na to, czy dziecko znajduje się w niedostatku. Rodzic powinien bowiem dzielić się z dzieckiem skromnymi, nawet najmniejszymi dochodami [por.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 stycznia 2000 r., I CKN 1077/99 oraz uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 1976 r., III CZP 46/75].

Z kolei zakres możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego jest rozumiany w doktrynie i orzecznictwie szeroko. Zasadne bowiem i zgodne z treścią art. 135 k.r.o. - jest oparcie się na możliwościach zarobkowych pozwanego,

a nie tylko na jego aktualnych zarobkach. Zakres obowiązku alimentacyjnego może i powinien być większy od wynikającego z faktycznych zarobków i dochodów zobowiązanego, jeśli przy pełnym i właściwym wykorzystaniu jego sił i umiejętności zarobki i dochody byłyby większe, a istniejące warunki społeczno-gospodarcze i ważne przyczyny takiemu wykorzystaniu nie stoją na przeszkodzie [tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 maja 1975r. III CRN 48/75 Lex nr 7702].

W myśl art. 138 kro prawomocne orzeczenie w przedmiocie alimentów może zostać zmienione w razie istotnej zmiany stosunków, przez którą rozumieć należy zmianę przesłanek określających wysokość alimentów, tj. zmianę polegającą na zwiększeniu się lub zmniejszeniu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego albo zwiększeniu się lub obniżeniu się możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Należy przy tym podkreślić, że warunkiem zmiany wysokości zasądzonych alimentów jest zmiana istotna – a nie jakakolwiek. [por. Marek Andrzejewski, w: Henryk Dolecki (red.), Tomasz Sokołowski (red.), Komentarz do art.138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, stan prawny na dzień: 2010.09.15]

W przedmiotowej sprawie niewątpliwie nastąpiła zmiana stosunków o których mowa w art. 138 kro.

Nadmienić należy, że wprawdzie Sąd podziela stanowisko, że „upływ czasu, a przez to i wzrost potrzeb dziecka wynikający z jego starszego wieku stwarza podstawę do podwyższenia alimentów” [postanowienie SN z dnia 01.06.1965r, I CZ 135/64, niepublikowane zawarte w bazie danych – LEX OMEGA nr 5811], jednakże w przedmiotowej sprawie od ostatniego ustalenia alimentów na rzecz powodów upłynęło do chwili wniesienia powództwa upłynęło zaledwie 5 miesięcy, zaś do chwili orzekania w niniejszej sprawie – półtora roku. W ocenie Sądu w tym zakresie potrzeby małoletnich powodów wzrosły jedynie nieznacznie.

Obecnie mał. powódka J. L. (2) ma 15,5 roku, zaś mał. powód J. L. (1) – 11,5 roku. Dzieci kontynuują edukację w następnej klasie, tj. J. L. (2) kończy gimnazjum, zaś J. L. (1) jest w V klasie szkoły podstawowej. Oszacowany miesięczny koszt wydatków na dzieci w kwocie 2000 zł jest wiarygodny. Nie ulega bowiem wątpliwości, że miesięczny koszt utrzymania dziecka młodszego jest mniejszy. Koszty te nie uległy jednak większym zmianom od chwili ostatniego orzekania o alimentach do chwili wytoczenia niniejszego powództwa - utrzymują się na nieznacznie wyższym poziomie. Nie jest wiarygodny natomiast średni miesięczny koszt utrzymania nastolatki i dziecka w wieku szkolnym, przedstawiony przez stronę powodową, albowiem wyliczenia te są tylko hipotetyczne i obejmują wydatki, które niekoniecznie zostały rzeczywiście poniesione przez matkę małoletnich. Ustalenie obowiązku alimentacyjnego musi opierać się na faktycznie ponoszonych wydatkach a nie przykładowych zestawieniach kosztów utrzymania. Co więcej, matka małoletnich, osiągając dochody przedstawione w niniejszej sprawie nie byłaby w stanie ponieść tak przedstawionych wydatków.

M.. J. L. (2) kończy Gimnazjum, ma artystyczne zamiłowania, chciałaby rozpocząć naukę w Szkole Teatralnej w G.. W tym zakresie rzeczywiście koszty jej utrzymania trochę się zwiększyły, albowiem aktualnie pobiera korepetycje, zaś decyzja o wyborze szkoły średniej została zaakceptowana przez pozwanego, co oznacza, iż godzi się on na zwiększenie kosztów w tym zakresie. Dawne koszty za edukację w gimnazjum zostaną zastąpione nowymi wyższymi wydatkami (związanymi ze szkołą średnią). J. L. (2) ma problemy ze strunami głosowymi, jednakże każda jej choroba, to jedynie okoliczność, która dopiero może nastąpić, a zatem w koszty jej utrzymania w tym zakresie należy wliczać jedynie wydatki na leki, które rzeczywiście zostały poniesione. Leczenie okresowe infekcji nie podlega natomiast dyskusji, gdyż jest oczywistym, że dzieci w wieku szkolnym i gimnazjalnym często chorują.

Małoletni J. L. (1) natomiast już w poprzedniej sprawie alimentacyjnej miał stwierdzone (...) i przyjmował leki, a więc wydatki w tym zakresie się nie zmieniają. Podobnie jest w przypadku jego uczestnictwa na zajęciach z piłki nożnej.

Niewątpliwie dzieci rozwijają się wciąż intelektualnie i fizycznie, a to powoduje wzrost miesięcznych wydatków na dziecko potrzebnych do zapewnienia im rozwoju intelektualnego i fizycznego.

Znaczenie ma jednak fakt, że ojciec dzieci ma świadomość, że ich potrzeby rosną i przekazuje na ich utrzymanie dodatkowe kwoty, kupuje prezenty, odzież, obuwie, finansuje ich wspólna rozrywkę podczas widzeń i ponosi koszt

ich utrzymania. W tym zakresie ojciec dzieci odciąża finansowo matkę. W ostatnim czasie ojciec finansuje dodatkowo jednak w większym zakresie mał. J. L. (1), albowiem mał. J. L. (2) odmawia przyjmowania prezentów i pieniędzy od ojca, nie jest również zainteresowana utrzymywaniem z ojcem bliższych kontaktów, mimo iż on o nie zabiega.

Małoletni nie mają żadnego majątku, z którego mogliby czerpać dodatkowe dochody na swoje utrzymanie.

Sytuacja materialna i majątkowa matki powodów w zasadzie nie zmieniła się. D. S. w dalszym ciągu jest zatrudniona w charakterze sprzedawcy z najniższym krajowym wynagrodzeniem. W dalszym ciągu pozostaje w związku małżeńskim z M. S. (2) i ma na utrzymaniu ich mał. córkę M.. Mąż D. S. pracował wcześniej dorywczo, natomiast obecnie prowadzi działalność gospodarczą, przy czym mimo ponoszenia wysokich kosztów jej prowadzenia, jest w stanie osiągać dochody na zbliżonym do ówczesnego poziomie, tj. w kwocie co najmniej 1000 zł. D. S. nadal ma długi wobec ZUS związane z prowadzoną działalnością, jednak mimo iż pochodzą one z okresu, kiedy pozostawała jeszcze z pozwanym w związku małżeńskim, to jednak tylko ona jest zobowiązana do ich uregulowania. Nie wykazano bowiem, by zadłużenia te obciążały również pozwanego, albowiem zostały one zaciągnięte bez jego zgody. Wskazać należy, iż oprócz współponoszenia kosztów utrzymania w odpowiedniej części małoletnich powodów wraz z pozwanym oraz małoletniej M. wraz z M. S. (2), D. S. zobowiązana jest również ponosić koszty eksploatacji zajmowanego mieszkania, jednakże jej udział w tym zakresie jest zmniejszony. Obecnie bowiem, oprócz M. S. (2), który także ponosi te koszty w odpowiedniej części, do kosztów eksploatacji dokłada się również w 1/6 brat M. W. S., który zamieszkuje w przedmiotowym mieszkaniu wspólnie z rodziną S.. W tym zakresie wydatki matki powodów ulegają zmniejszeniu. We własnym zakresie D. S. ponosi zatem jedynie koszty utrzymania siebie. Podkreślenia wymaga, iż sytuacja materialna matki powodów wcale nie wygląda tak źle jak próbuje to przedstawić D. S., albowiem jak zeznał M. S. (2), rodzinę stać co roku na wspólny wyjazd na wakacje. Wskazać należy, iż M. S. (2) jest współwłaścicielem mieszkania położonego w O., jednakże go nie wynajmuje, tymczasem gdyby dokonał remontu, rodzina S. mogłaby czerpać z tego tytułu dodatkowe dochody rzędu co najmniej 500 zł, tj. tak jak przy ostatniej umowie najmu. Powyższe wpłynęłoby pośrednio na polepszenie sytuacji finansowej matki powodów.

Odnosząc się natomiast do sytuacji pozwanego T. L. wskazać należy, iż jego możliwości zarobkowe i majątkowe wzrosły, jednakże tylko w nieznacznym stopniu. W trakcie poprzedniej sprawy alimentacyjnej pozwany powoływał się na niższe dochody związane z sytuacją ekonomiczną w jego Zakładzie Pracy (w wysokości 65% wynagrodzenia). Okoliczność ta była istotna w poprzedniej sprawie, natomiast w sprawie niniejszej nie ma ona żadnego znaczenia. Przerwa w Zakładzie Pracy trwał wprawdzie jedynie przez okres 2 miesięcy. Obecnie pozwany znów otrzymuje 100 % wynagrodzenia, tj. kwotę 1600 Euro miesięcznie. W tym zakresie możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego zwiększyły się. Pozostałe okoliczności podnoszone w poprzedniej sprawie alimentacyjnej nie uległy natomiast zmianie. Pozwany w dalszym ciągu zamieszkuje i pracuje na terenie Finlandii. Samodzielnie musi ponosić koszty własnego utrzymania oraz eksploatacji zajmowanego mieszkania, albowiem jego partnerka na razie z nim nie mieszka. Pozwany nadal spłaca zaciągnięte kredyty, jednakże nie mogą być one przesłanką do płacenia należnych alimentów w niższej wysokości. Wszelkie wydatki ojca muszą być bowiem planowane w taki sposób, aby nie pozbawiać osób uprawnionych do alimentacji należnych im środków utrzymania. Alimenty względem dziecka niemogącego się samodzielnie utrzymać muszą bowiem zostać zaspokojone w pierwszej kolejności, przed wszelkimi kredytami. Tym bardziej, że pozwany nie ma innych dzieci na utrzymaniu.

Wskazać należy, iż wbrew twierdzeniom strony powodowej, pozwanemu trudno jest osiągać dodatkowe (wyższe) dochody, albowiem w miejscowości, w której mieszka nie ma innego przedsiębiorcy, u którego pozwany mógłby się zatrudnić, a nadto prawo fińskie rygorystycznie podchodzi do świadczenia pracy „na czarno”. Nadto, wskazać należy, iż pozwanemu trudno byłoby obecnie podjąć pracę w innym państwie, albowiem zna już dobrze język fiński, zdobył zaufanie pracodawcy, ma stabilną pozycję w pracy i perspektywę otrzymywania stałych dochodów.

Znaczenie ma jednak fakt, że pozwany nadal jest zdrową osobą i nie posiada żadnych przeciwwskazań do pracy, ponieważ wskazana okoliczność nie została przez niego udowodniona. Powyższe wpływa na jego możliwości zarobkowe. Jego dochód może więc zawsze potencjalnie wzrosnąć. Jak bowiem wyżej wspomniano – zgodnie z art. 135 § 1 krio - wysokość świadczenia alimentacyjnego zobowiązanego uzależnia się nie tylko od jego możliwości

zarobkowych, ale także i majątkowych. Przez ustawowe określenie "możliwości majątkowe" rozumieć należy nie tylko dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. Wskazać należy, iż w przeciągu ostatnich kilku lat koszty i wydatki pozwanego w zasadzie nie zmieniły się. W porównaniu jednak z dochodami i kosztami, które ponosi matka powodów, uznać należy, iż sytuacja finansowa pozwanego w tym aspekcie jest lepsza niż sytuacja matki powoda.

Pozwany w minimalnym stopniu uczestniczy w tak zwanych osobistych staraniach o utrzymanie i wychowanie małoletnich, winien więc pokrywać w odpowiedniej części koszty utrzymania i wychowania swoich dzieci poprzezłożenie na nie alimentów (art. 135 § 2 kro).

Wobec powyższego, w ocenie Sądu, mając na uwadze ogół przedstawionych okoliczności, w możliwościach majątkowych pozwanego znajduje sięłożenie na utrzymanie małoletnich powodów łącznej kwoty 1050 zł miesięcznie, tj. kwoty wyższej o 150 zł niż dotychczas orzeczona. W możliwościach płatniczych pozwanego mieści się bowiem uiszczanie kwoty po 600zł miesięcznie na rzecz mał. J. L. (2) oraz po 450 zł miesięcznie na rzecz mał. J. L. (1). Pozwany ma bowiem stałe źródło dochodu, a nadto daje dzieciom odzież, obuwie i prezenty, w związku z czym wartość świadczeń przekazywanych dzieciom przekracza kwotę zasądzonych dotychczas alimentów. Jednak powyższe działanie nie przekłada się na zaspokojenie wszystkich podstawowych potrzeb dziecka. Z uwagi na fakt, iż obecnie mał J. L. (2) pobiera od ojca dodatkowe świadczenia w mniejszym zakresie niż jej młodszy brat J. L. (1), dziewczynce należne są alimenty w kwocie wyższej o 100 zł niż dotychczas zasądzonej, zaś chłopcu – w kwocie wyższej o 50 zł.

Podnieść także należy, że ojciec dziecka powinien przekazywać matce dzieci wskazaną kwotę z tytułu alimentów również ze względu na fakt, że matka małoletnich ma gorszą sytuację finansową od pozwanego, utrzymuje również małoletnią M. co zmniejsza jej możliwości finansowe względem małoletnich powodów.

Znaczenie ma również fakt, iż pozwany w toku niniejszego procesu składał propozycje ugodowe w zakresie podwyższenia alimentów w łącznej kwocie 900 zł miesięcznie o łączną kwotę 100 zł miesięcznie.

Istotnym jest, że pozwany do dnia 29 lutego 2016r. przekazywał na dzieci wskazane dodatkowe świadczenia pieniężne i w naturze, co obligowało Sąd do zasądzenia alimentów dopiero od tej daty.

Reasumując, w związku z tym, iż od zakończenia poprzedniego postępowania doszło do nieznaczej lecz istotnej zmiany stosunków stanowiącej warunek zmiany wysokości alimentów, jednakże jedynie częściowej, to powództwo o podwyższenie alimentów można było uwzględnić w części. W związku z powyższym, Sąd doszedł do wniosku, iż pozwany obecnie jest w stanie płacić łączną kwotę po 1050 zł miesięcznie poczynając od dnia 1 marca 2016r. W możliwościach pozwanego nie mieści się natomiast zasądzenie kwoty alimentów ponad łączną kwotę 1050 zł miesięcznie poczynając od dnia wytoczenia powództwa, ani również wyrównanie zaległych rat alimentacyjnych sprzed wniesienia powództwa, ponieważ nie ma żadnych niezaspokojonych potrzeb małoletnich powodów z okresu sprzed wniesienia pozwu (art. 137 § 2 kro).

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 138 kro w zw. z art.135 § 1 i 2 kro, Sąd Rejonowy w Toruniu uwzględnił powództwo w części i podwyższył rentę alimentacyjną od pozwanego T. L. na rzecz mał. powodów J. L. (2) i J. L. (1) rodzeństwa L. z kwoty łącznej po 900 zł miesięcznie ustalonej ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Toruniu dnia 19.09.2014 r. w sprawie III RC (...) do kwoty: na małoletnią J. po 600 zł miesięcznie, zaś na małoletniego J. L. (1) po 450 zł miesięcznie tj. łącznie do kwoty po 1.050 zł płatnej z góry do rąk matki mał. powodów D. S., poczynając od dnia 1 marca 2016 r. do dnia 15-tego każdego miesiąca, o czym orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku. Natomiast w pozostałej części powództwo oddalił, o czym orzeczono jak w punkcie II wyroku.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano wyrokowi z urzędu w trybie art. 333 § 1 pkt 1 kpc, o czym orzeczono w punkcie V sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na mocy art. 98 § 1 kpc. Sąd zasądził od pozwanego T. L. na rzecz mał. powodów J. L. (2) i J. L. (1) rodzeństwa L. do rąk ich matki D. S. kwotę 270 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sprawie, pozwany bowiem przegrał sprawę w 50 %, o czym orzeczono jak w punkcie III sentencji wyroku.

O kosztach sądowych orzeczono w punkcie IV sentencji wyroku. Sąd nakazał pobrać od pozwanego T. L. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 90 zł tytułem nieuiszczonej opłaty, albowiem strona powodowa była zwolniona od kosztów sądowych z mocy art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i dlatego Sąd nie obciążył małoletnich powodów kosztami sądowymi w części oddalonego powództwa.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano wyrokowi z urzędu w trybie art. 333 § 1 pkt 1 kpc, o czym orzeczono w punkcie V sentencji wyroku.